

רבנו אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

יום מתן תורה

... ובכל שנה, כשהיום הקדוש הזה, יום מתן תורה, חוזר ומופיע על ישראל, גדולת עולם מתחדשת בקרבנו, ונכונים הננו להקשיב עוד הפעם את קול ה' בכה, קול ה' בהדר, כאשר שמענו אז במדבר לפני בואנו לארץ, טרם דרכה כף רגלינו על ככר אדמה אשר נאחזנו בה לנצח, כאשר גדלה נשמתנו בקרבנו, ומטל של תחיה שבנו לחיות חיים חדשים, אחרי אשר פרחו נשמתנו, מרוב זנון וגדולה-אצילות.

ועתה, כאשר ימי תחיתך הלאומית הולכים ובאים, והנך שב מחנות-מחנות אל ארץ ירושתך, כיום הזה הכון לקראת אלהיך, ישראל.

דע, כי אחרית היצירה היא על שכמך; דע כי מעולם לא תהיה אתה אומה אחרת בעלת צביון אחר, כי אם 'ממלכת כהנים וגוי קדוש' ועליך חובת-עולם מוטלת להאיר כל מחשכיך וכל מחשבי עולם, באור תורה ונר מצוה.

דע ישראל, כימות עולם הנך הולך להעשות עם אחר, כימי חסד נעורייך, ואהבת כלולותיך. חדל ישראל מהיות עוד שוגה במחלוקת ובפרודים, אשר קדושת אדון השלום מסתלקת על ידיהם ממך, ועדי-השמים אשר מהר חורב הרי הוא מוסר מאתך, על ידי רוחות המשטמה, מלאכי החבלה, אשר ריב ומדון יחרחרו בקרבך.

דע ישראל, ביום הקדוש הזה, ותספוג את הידיעה הקדושה הזאת לתוך נשמתך תמיד, כי הנך נשא על כנפי נשרים, כי מחשבותיך הנם מחשבות יוצר כל עולמי-עד, והגיגות רוחך בקרבך חצובים הם מאש שחורה על גבי אש לבנה, יסוד חכמת הבריאה, — בסוד: "מחשבתו של ישראל קודמת לכל"...

דע, כי דרכך הכבושה, ישראל, היא מקור כל החדוש אשר בא ואשר יבוא לטובה על האנושיות הנלהה; שמור את איתן רוחך בקרבך, ובנשמת ילדותך, ענה כמאז בקול גדול גם עתה, את הקריאה הגדולה והנלהבה: "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע".

וארחות-חייך על אדמתך, וסדרי-לאומך, והיי עריך מושבותיך, וקבוצותיך, המה וכימי עולם, ימלא כל חללו של עולם תמהון על הדרת כבוד אלוהים חיים יהיו צלצלי-השמע, אשר לקול הגדול הזה. חמופיעה בנשמת העם השב, זקן-העמים, אשר נפזר לכל האפסים, והנה קם לרכו את חייו, ולחדש את נעוריו, בכל פאר עוזו תם-ילדותו, וחוסן-גבורת עלומיו על אדמת גאווה, ובת-קול תשובו ותפוצץ בקול אדיר, אשר ישמע בכל המחנות, בכל העמים ובכל הלשונות: "מי גילה רו זה לבני רז שמלאכי השרת משתמשים בו, שנאמר ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו, לשמוע בקול דברו"...

אתה ישראל, השב לבנות שממות ארצך, המצפה לתחיתך הלאומית, שמע את הר הקול הגדול הזה, אשר ישמע בעולם כולו, בהיותך נאזר בגבורת רוחך הגדול, הספוג מטללי התחיה, אשר באוצר חי העולמים סלה.

וברוחך הגדול והקדוש הזה, תחוג יהודה את חגיך, תחוג בעוז את היום האדיר והנאור הזה אשר יום חג השבועות, חג הבכורים, זמן מתן תורתנו. דע עמי לשמוח בו חדות עולמים סלה, — "ז' חיים עשה ה' נגילה ונשמחה בו".